

plaatst. Het accent ligt in zijn werk op het monumentaal-decoratieve; in dat van Asselin meer op het droomend-lyrische.

* * *

In denzelfden kunsthandel debuteerde de jonge Hollander, J. Voskuil, met een groot aantal schilderijen, teekeningen en pastels, wat, voor mij, een veel interessanter expositie vormde dan die van de beide bovengenoemde Franschen. Voskuil is een zoeker met groote vitaliteit, een vitaliteit die vooralsnog weinig gericht is en hér- en dérwaarts uitschiet. Bij elk van zijn werken speurt men den, niet te miskennen, invloed van diverse moderne voorgangers en kan men namen mompelen als die van: Jan Sluijters, Ernst Leijden, Mark, enz. Invloeden die zóó ver gaan, dat zij niet alleen de sfeer, de kleur en de compositie, maar ook de motieven raken. Zoo vindt men, om bij dit éene sprekende voorbeeld te blijven, Sluijters' bekende „lampetkan" volledig herboren hier terug. — Toch, niettegenstaande deze uitingen van den zoeker Voskuil grootendeels spiegelingen zijn van, uit den geest van anderen geboren, gestalten en beelden, niettegenstaande ook men kan betwijfelen of het noodig en goed was al dit werk uit het atelier in de openbaarheid te dragen, toch kan men van „interessant", zelfs van „belangrijk" blijven spreken, omdat men voelt hoezeer Voskuil niet als een dilettant-epigoon zich mee laat drijven nu hier- dan daarheen, — maar dat hij levend, diep-in, reageert op wat hij vereert.... En uit zulk een reageeren wordt bij een waarachtig kunstenaar, — wat Voskuil m.i. is —, op den duur dikwijls een eigen stem, een „af" karakter definitief en voor goed gewonnen. — Men kan bij iemand als deze schilder voorloopig nog moeilijk zeggen hoe dit definitieve karakter zich tenslotte zal vertoonen; de wegen van een zich ontplooienden kunstenaarsgeest zijn onnaspeurlijk. Vooralsnog acht ik de fijne krijtteekeningen onder het best geslaagde werk; de gevoelige (Japansche!) lijn, — daarin zie ik voor Voskuil een poort naar de toekomst, eerder nog dan in het componeeren met verf. Composities als b.v. de soort „moderne Boeddha" die hier ook hangt, gaan m.i. de waarde van een eenigszins wonderlijk experiment niet te boven.

A. E. v. D. T.

GLASBESCHILDERING IN DEN NIEUWEN RAADHUISVLEUGEL TE AMSTERDAM.

De Afdeling Gebouwen van de Hoofdstad gaat voort met loffelijke pogingen, ook de decoratieve kunsten in contact te brengen met de